

ಇಂತಹದ್ದೊಂದು ಕೆಲಸವಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ ಹೈಲೀಸರು ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲು ಬಂದು ನಿಲ್ಲುತ್ತಿರುತ್ತಿದ್ದು ಇದೇ ಹನುಮಕ್ಕನ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ. ಸುಮಾರು ಐಪ್ಟೆ ಕ್ಕು ಹೆಚ್ಚು ಹುಡುಗ, ಹುಡುಗಿಯರನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಲ್ಪಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಳು. “ನಾವೇನು ಬಡವರ ದುಡ್ಡ ಕಡೀವಾ” ಎನ್ನ ವುದು ಅವಳ ದಿನಂಪ್ರತಿಯ ಫೋನ್‌ವಾಕ್ಯವಾಗಿತ್ತು.

ಅಂತಹ ಹನುಮಕ್ಕನೀ ಆಷ್ಟುರಕ್ಕ ಇದೇ ಮನೆಯೇಲು. ಅವರಿವರ ಕ್ಕೆ ಕಾಲು ಹಿಡಿದು ಪೇಪರ್ ಹಾಕಿ, ಆ ಈ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಣ ಹೊಡೆದು ಅಂತಲೂ ಇಂತೂ ಲಾಯ್‌ಗಿರಿ ಮುಗಿಸಿದವನಿಗೆ ದೇವತೆಯಂತೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದವಳು ಈ ಹನುಮಕ್ಕ. ವರ್ಷೇಲ ವೃತ್ತಿಯ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಇವನನ್ನು ನಂಬಿದೆ ವರುಷಗಟ್ಟಲೇ ಯಾವೋಂದು ಹೈಲ್ ಇಲ್ಲದೆ ಖಾಲಿ ಕಾತಾಗ ಇವನನ್ನು ನಂಬಿ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲ ಕೇಂದ್ರ ನೀಡಿದವಲು ಇದೇ ಹನುಮಕ್ಕ. ಹೀಗಾಗಿ ಅವ ಹನುಮಕ್ಕನನ್ನು ತನ್ನ ಪಾಲಿನ ದೇವತೆ ಎಂತಲೇ ನಂಬಿದ್ದ. ಆಕೆ, ಆಕೆಯ ಕಡೆಯವರು ಎಲ್ಲೇ ಸಿಕ್ಕಿ ಹಾಕೊಳ್ಳಲಿ ತಾನೇ ಹೋಗಿ ಜಾಮಿನು ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡಿ ತರುತ್ತಿದ್ದ. ಅವಳೂ ಹಾಗೆಯೇ ಇದ್ದಳು. ಇವನು ಸಣ್ಣವ ಎಂತಾಗಲಿ, ಹೊಸಬ ಎಂತಾಗಲಿ ಎಣಿಕೆ ಇವನಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದ ಫೀಸನ್ನು ಮನೆ ಬಾಗಿಲ್ಗೆ ತಲುಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಈ ಎಲ್ಲ ಕರೆಗಳು ತೀರ ಈಗ ಹದಿನ್ನೇರು ವರ್ಷದ ಹಿಂದಿನದ್ದಾದರೂ ಮನೆಯೇಲು ಇದಿಗ ನಗರದ ಫೇರುಸ್ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ಲಾ ವರ್ಕೆಲನಾಿದ್ದರೂ ಹನುಮಕ್ಕನನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕರೆಗಳಿಂದಿಲ್ಲ. ಈಗಿಗ ಅವನ ಗೊರವಾಗು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಏರಿಕೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಅವ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ತಾನು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಜ್ಯಾನಿಯೂರ್ ಗಳನ್ನು ಕಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಹನುಮಕ್ಕನೂ ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಪನೋಂದು ಜವಾಬ್ದಾರಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಗೋಚರಿಗೆ ಹೋಗಿದೆ ತನ್ನ ಗ್ಯಾಂಗಿನವರಿಗೆ ಕೆಲಸ ವಹಿಸಿ ತಾನು ರಾಮ ಶಿವ ಎನ್ನತ್ತು ಘಜನಾ ಮಂಡಳಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರುತ್ತಾಲೆ.

ಮನೆಯೇಲು ತೆಗ್ಗಿದ ದನಿಯಲ್ಲಿ “ಪನಾಯಿತು” ಎಂದ. ಆಕೆ ಮುಸಿ ಮುಸಿ ಸದ್ಗು ಮಾಡುತ್ತಿಲೇ “ಅಣ್ಣ ಮಂಜು” ಎಂದಳು. ಮನೆಯೇಲುವಿಗೆ ರೆಗಿ ಹೋಯಿತು. “ನೀನೇ ತಾನೆ ಅವನ ಬ್ಯಿಕನಲ್ಲಿ ಸುತ್ತುತ್ತಿದ್ದೆಯಲ್ಲ” ಗರಂ ಆಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿದ ಆಕೆ “ಹೌದು” ಎಂದಳು. ಅವ ಏನನ್ನೇ ಮುಂದುವರೆಸುವಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಆಕೆ “ಅಣ್ಣ ಪ್ರೀತಿಸಿದ್ದು ನಿಜ ಆದರೆ ಅವ...” ಎಂದು ಆಕೆ ಗೀರಿದ ಗಾಯವನ್ನೇಮೈ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಉಮ್ಮೆಸಿದಳು.

“ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಸರು ಹೊಸ್ತಿಲು ದಾಟಿದರೆ ಹೀಗೆ ಆಗೋದು” ಎಂದ ಮನೆಯೇಲು ಪಕ್ಕ ಚಿಪಿಕಲ್ ಗಂಡಿಸಿನ ಹಾಗೆ.

“ಸರ್ ಅವ ಮಾತಾಡಬೇಕು ಅಂತ ಕರೆದು” ಎಂದಳು.

“ಅವ ಕರೆದ, ನೀನು ಹೋದಿ. ಸರಿ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಗಂಡಸರಾಡುವ ಮಾತು ಯಾವುದು ಅಂತ ಗೊತ್ತಿರಲ್ಲವಾ?” ಮನೆಯೇಲುವಿನ ಮಾತು ಅಗತ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಮೊನಚಾಗಿತ್ತು. ಅರುಂಧತಿಗೆ ಕೆಂಪಿಯಾಯಿತು.

“ಏನಿದು ಹರೆಯದ ಮಗವಿನೊಟಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಮಾತು” ಹೇಳಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡಳು.

ಆದರೆ ತಾನು ಮಾತಾಡುವಾಗ ಮನೆಯೇಲುವಿಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಮಾತಾಡಿದರೆ ಇನ್ನಿಲ್ಲದಂತೆ ಕೊಪ ಬರುತ್ತದೆಯಾದ್ದರಿಂದ ಆಕೆ ಮಧ್ಯ ಮಾತಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ವರ್ಷಗಳೇ ಕಳೆದು ಹೋಗಿದ್ದವು. ಹಾಗೋಮೈ ಕಳೆದು ಹೋದ ಮಾತು ಈ ತಕ್ಕಣಕ್ಕೆ ನಾಲಿಗೆಯ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಎಧ್ಯ ಬರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದುದ್ದರಿಂದ ಸುಮನ್ನೆ ಕೂತು ನೋಡುವುದಲ್ಲದೆ ಏನನ್ನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನೋಡಲು ತೀರಾ ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಾದ ದೇಹದ ಸ್ವಲ್ಪ ಪಾಶ್ ಎನ್ನ ವಂತೆಯೇ ಕಾಣಸುತ್ತಿದ್ದ